

ПРОТОКОЛ

№ 525

гр. С., 06.11.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – С., ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на шести ноември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев

Членове: Мая П. Величкова
Галина Хр. Нейчева

при участието на секретаря ИЛКА Й. ИЛИЕВА
и прокурора М. Р. Р.

Сложи за разглеждане докладваното от Галина Хр. Нейчева Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20232200600569 по описа за 2023
година.

На именното повикване в 09:55 часа се явиха:

Жалбоподателят-подсъдим Е. И. О., редовно призован, се явява лично и
с адв. М. Г., надлежно упълномощена от по-рано.

Окръжна прокуратура-С., редовно призована, се представлява от
прокурор М. Р..

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма законни пречки за даване ход на делото, поради
което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото и го **ДОКЛАДВА**.

Производството е по чл. 313 и следващите от НПК.

С присъда № 7/23.06.2023. по НОХД № 120/2021г. на Районен съд-К.
подс. Е. И. О. е признат за виновен в това, че на 26.02.2021г. в гр. К., по ул.
„Л.К.“ управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка „Ф.Г.“с
рег. № (негова собственост), с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5
на хиляда, а именно 1,21 на хиляда, установени по надлежен ред с Протокол
за химическа експертиза № 32/19.03.2021г. на специализирана химическа
лаборатория към НТЛ – ОД МВР С., след като е осъден с влязла в осила на
16.04.2014г. присъда – Определение № 20/16.04.2014 г. по НОХД № 67/2014
г. на РС-К. за деяние по чл. 343б, ал. 1 от НК и на основание чл. 343б, ал. 2 от
НК и чл. 54 от НК му е наложено наказание една година Лишаване от

свобода, което да изтърпи при първоначален общ режим и Глоба в размер на 500 /петстотин/ лева. На основание чл.343 от НК подс. О. е лишен от право да управлява МПС за срок от една година, като е приспаднато времето, през което свидетелството му за управление на МПС е било отнето по административен ред. На основание чл.189, ал.3 от НПК подс. О. е осъден да заплати направените в хода на досъдебното производство разноски.

Срещу така постановената присъда е подадена въззивна жалба от защитника на подсъдимия, като се твърди, че е неправилна и постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Първоинстанционният съд неправилно приложил материалния закон, неправилно възприел събраните в хода на производството доказателства и всичко това довело до постановяване на неправилна и незаконосъобразна присъда. Искането е въззивният съд да провери изцяло правилността на обжалваната присъда и да постанови нова, оправдателна такава.

В допълнение към въззивната жалба защитникът твърди, че в хода на първоинстанционното производство не била доказана съставомерност на процесното деяние. Не била доказана по категоричен начин установена по надлежния ред концентрацията на алкохол в кръвта на подсъдимия. Обжалваната осъдителна присъда била постановена по обвинение за престъпление по чл. 343б, ал. 2 във връзка с ал. 1 от НК като концентрацията на алкохол в кръвта на подсъдимия била определена с протокол 32/19.03.2021г. за химическа експертиза на Специализирана химическа лаборатория към ОДМВР-С., каквато експертиза изобщо не била извършвана, а бил възпроизведен резултатът от извършеното на 04.03.2021г. изследване, възпроизведено в протокол № 29/04.03.2021г. Неправилно съдът приложил материалния закон, като приел, че правилно е възпроизведено изследването на кръвта от 02.03.2021г. Изследването на кръвта било извършено на 04.03.2021г. и отразено в протокол № 29 от същата дата, а датата, посочена в мотивите на съда (02.03.21г.) била датата на постъпване на пробата в лабораторията. Резултатите от химическото изследване, отразени в протокол № 29/04.03.2021г. и протокол № 32/19.03.2021г. били отразени в грубо нарушение на чл. 22 ал. 2 от Наредба 1, тъй като изследване при протокол № 32 изобщо не било извършено, а бил възпроизведен резултата от протокол № 29, като и в двата протокола не било отразено изрично вмененото задължение и не били посочени номерата на стикерите, с които били запечатани пробите, поради което не ставало ясно каква кръв била изследвана. Не били посочени и аналитичните методи на изследване, не били посочени и получените от тях резултати. Вещото лице, изследвало и двете проби, в съдебно заседание заявило, че не е извършило втора експертиза, а само преписало това, което направило първия път. Такъв ред за извършване на втора експертиза - да се преписва резултата от първата, не бил изписан в Наредба 1 и ако целта била да се преписват резултати, се обезсмисляло възлагането на втора експертиза.

При пробата извършена в Медицински факултет на Тракийски университет Ст. Загора, отразена в протокол 23/20.05.21г била отчетена

концентрация на алкохол 1,07 % , със забележка, че пробата не отговаря на изискванията на чл. 15 ал. 2 от Наредба 1. Количеството алкохол в кръвта се установявало чрез два равностойни способа - чрез техническо средство и чрез медицински и лабораторни изследвания. За да се приемело, че деецът е осъществил престъпление по чл. 343 б от НК, трябвало по безспорен и категоричен начин да се констатира, че алкохолната концентрация е установена по надлежния ред, предписан в Наредба 1. Подсъдимият изразил несъгласие с отчетената концентрация алкохол с техническо средство и доброволно дал кръв за изследване, която кръв била поставена в шишенца и предоставена на разположение единствено и само на органите на полицията, поради което за заключението в протокол № 23 на Технически университет Стара Загора „Проба кръв не отговаря на чл. 15 ал. 2 от Н 1" не можело да се вмени вина на дееца. Предвид посочените по - горе съображения защитникът счита, че алкохолната концентрация не е установена по надлежния ред.

С трите медицинските изследвания не можало по „надлежен ред" да се установи алкохолната концентрация на дееца, поради опорочаване на правилата, посочени в Наредба 1 за установяване концентрацията на алкохол в кръвта. Невъзможността да се установи точната алкохолна концентрация „по надлежния ред" се дължала на неправомерни действия на лицата, взели пробата, на тези, които са я съхранявали и на тези, които правили изследванията, отразени в протоколи 29 и 32 и 23. За тези действия деецът не можело да бъде отговорен и те да се тълкували в негова вреда.

Не били налице обективните признаци на деянието по чл. 343 б ал. 2 от НК. За разлика от състава на престъплението по ал. 1 на чл. 343 б от НК, в чл. 343 б, ал. 2 от НК било криминализирано управлението на МПС с концентрация на алкохола в кръвта на водача над 0,5 промила, но след като е бил осъден с влязла в сила присъда за престъпление по чл. 343 б, ал. 1 от НК, като по този начин бил създаден отделен състав на престъпление. Макар да наподобявало на повторно извършване на престъплението по ал. 1, се касае за особен вид „специален рецидив", който се отличавал със следното: а) достатъчно било установената по надлежния ред концентрация на алкохола в кръвта на дееца да е над 0,5 промила и б) необходимо било деецът да се счита за осъден с влязла в сила присъда за деянието по ал. 1.

Предвид изтъкнатите доводи ставало ясно, че концентрацията на алкохол в кръвта не била установена по надлежния ред; престъплението по чл. 343 б, ал. 2 от НК не било „такова" („едно и също", според тълкуванието в раздел II, т. 1 от ППлВС № 2/70 г.), за каквото е бил осъден деецът преди това с влязла в сила присъда, както изисквал чл. 28, ал. 1 от НК, което обяснявало и защо законодателят не го квалифицирал изрично като повторно, макар да била предвидена по-сериозна санкция от тази за престъплението по ал. 1 на чл. 343 б от НК. Отделно от това, за да бъдело квалифицирано деянието по ал. 2 на чл. 343 б от НК, от обективна страна деецът следвало да се счита за осъден за престъпление по чл. 343 б, ал. 1 от НК, т.е. да не са заличени последиците от това му осъждане поради амнистия или реабилитация. Тъй

като не се касаело за повторно извършване на такова престъпление, то не действала и разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от НК, изключваща реабилитацията в 5 - годишния срок след изтърпяване на наказанието за това предишно осъждане. В случая, подсъдимият бил осъден по НОХД № 67/2015 г. на районен съд-К. за престъпление по чл. 343 б, ал. 1 от НК на наказание лишаване от свобода за срок от три месеца, изтърпяването на което било отложено за изпитателен срок от три години. Това наказание било изтърпяно на 21.05.2015г. след кумулацията му с последващи присъди. Настоящото деяние било извършено на 26.02.2021г., след изтичане на 5 годишен срок от изтърпяване на присъдата по предходното осъждане по чл. 343 б, ал.1 НК, поради което не следвало да се приема, че била налице хипотезата на чл. 343 б, ал. 2 от НК. Пледира за оправдаването на подсъдимия.

Въззивната жалба и допълнението към нея са подадени в срок, от надлежна страна. Делото е подсъдно на СлОС и няма основание за спиране или прекратяване на наказателното производство.

Във въззивната жалба не са направени доказателствени искания. Съдът не намира за необходимо на настоящия етап да се събират доказателства.

Съдът ДАВА ХОД на съдебното следствие.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за събиране на доказателства

Адв. Г.: Нямам искания за събиране на доказателства.

ПОДС. О.: Нямам искания за събиране на доказателства.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД на

С Ъ Д Е Б Н И Т Е П Р Е Н И Я:

ПРОКУРОРЪТ: Въззивната жалба намирам за основателна, макар и не на основаниято посочено в нея. Първоинстанционният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до съществено нарушение на правата на страните в процеса. Видно от приложения по делото протокол в съдебно заседание от 17.02.2022 г., съдът не е предоставил възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в обвинението, като по този начин е нарушил нормата на чл. 276 ал.2 от НПК. По този начин страните са били лишени от правото си да се запознаят в съдебно заседание с фактическите обстоятелства, включени в обвинението в условията на устност и непосредственост, като по този начин са били нарушени основни принципи на наказателния процес. Отделно от това, намирам мотивите на съдебния акт за неубедителни и вътрешно противоречиви до такава степен, че следва да бъдат приравнени на липса на мотиви. Предвид изложеното, налице са предпоставки да отмените Присъда № 7/23.06.2023 г. по НОХД № 120/2021 г. на Районен съд-К. и да върнете

делото за ново разглеждане.

Адв. Г.: Поддържам изцяло депозираната въззивна жалба с изложените в нея основания, като съм наблегнала на два момента: първо, че е постановена присъда без да е установено по надлежния ред количеството алкохол в кръвта, с което се нарушават правилата посочени в Наредба 1 и второто ми основание за постановяване на оправдателна присъда е това, че обжалваната присъда е постановена при заличени последици от предишно осъждане. За това Ви моля да постановите оправдателна присъда и алтернативно, моля делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на Първоинстанционния съд.

Съдът **ДАВА ПРАВО** на **ЛИЧНА ЗАЩИТА** на подсъдимия Е. И. О..

ПОДС. О.: Придържам се към казаното от адвоката ми.

Съдът **ДАВА ПРАВО** на **ПОСЛЕДНА ДУМА** на подсъдимия Е. И. О..

ПОДС. О.: Моля за оправдателна присъда. Втори път искаме експертиза и трети път. От Стара Загора казаха, че няма достатъчно количество кръв. Да съм пил и да не съм пил не мога да докажа.

Съдът **ОБЯВИ**, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 10,05 часа.

Председател: _____

Секретар: _____